

ΟΥ

ΟΥ

ἐπιθ. = τῷ προηγ.

Οὐδωσωβραϊάεμνι, αλ, σε. ἐπιθ. (μτχκ.) εὐστροφος, εὐκίνητος.

Οὐδωβρένιε, ἱλ. οὐδ. = οὐκρασένιε.

Οὐδωβροτβοράю, εшн. μ. -рю, ἡшн. = τῷ ἐπομ.

Οὐδωβράю, εшн. μ. -βрю, ἡшн. καλλύνω, κατακαλλύνω. = οὐκραшію.

Οὐδέвство, α. οὐδ. = οὐδέвностъ.

Οὐдобъ. ἐπιρ. = οὐдобнw.

Οὐдобѣ. ἐπιρ. (συγκρηт.) = οὐдобнѣ.

Οὐδωβλάю, εшн (ὅπερ γίνεται κατὰ συγκοπήν ἐκ τοῦ = οὐδωβολάю). μ. -βлю, ἡшн. ἐπαρξέω-ῶ (τινί) = δωβлю. Σμεσ. -са. ἀρξέομαι -οῦμαι (290) = δωблѣнѣюса.

Οὐдωблѣнѣю, εшн. -ствовахъ (308). ἰκονόω-ῶ, (ἰκονοποιῶ). καὶ = οὐδωβλάю.

Οὐдωблāю, εшн (318). ἀор. οὐдωблѣхъ. μ. -блю, ἡшн. = οὐδωβλάю.

Οὐдѣль, н. θηλ. = ѹдѣль.

Οὐдѣстоāю, εшн. μ. -стѣю, ἡшн. ἀξιώω-ῶ, καταξιώω-ῶ. = спо-

дωблāю. Σμεс. καὶ παθ. -са. -μαι.

Οὐдрѣāю, εшн. μ. -чѣ, ἡшн. καταπιέζω, καταθλίβω, καταδαμάζω, καταπονέω-ῶ. = дрѣчѣ. παρβλ. тсмлāю. Σμεс. са. -μαι.

Οὐдръ, α. ἀрс. μέρος (δηλ. μέρος σώματος. ἐν τῷ πληθ. ἀριθ. διαφορεῖται τῷ γένει. οὐдр-οὐдрѣ, ἀрс. καὶ οὐдресъ. οὐδ. ὡς ἀπὸ οὐдо-οὐдресъ.) παρβλ. члѣнъ.

Οὐдрѣлъ, α. ἀрс. = члѣсть (τούτ-ἐστιν ἐπὶ ἀκινήт. κτημάт. τὸ ἀνῆχον, τὸ ἐπιβάλλον μέρος, μοῖρα). 2) νομός, ἐπαρχία (320).

Οὐέμлю, εшн. ἀφαιρέω-ῶ, παρ-αιρέομαι-οῦμαι, συλλάω-ῶ. = ѡέμлю.

Οὐжаcāю, εшн. μ. -чѣ, ἡшн. ἐκθαμβέω-ῶ, ἐκπλήσσω-ττω, ἐξίστημι, θαυμβέω-ῶ. Σμεс. са. -μαι. (ὁ ἀор. αὐτοῦ. οὐжаcōчса. ὁ μελ. οὐжаcнѣсса, οὐжаcнѣшнса). ἴδε οὐднвлāю.

Οὐжāснѣй, αλ, се. ἐπιθ. φρικτός, φρικώδης, φρικαλέος, ἐκπληκτικός, καταπληκτικός. παρβλ. трѣпетнѣй.